

En samlad organisation på det funktionshinderspolitiska området

Lättläst



SOU och Ds kan köpas från Fritzes kundtjänst. För remissutsändningar av SOU och Ds svarar Fritzes Offentliga Publikationer på uppdrag av Regeringskansliets förvaltningsavdelning.

Beställningsadress:
Fritzes kundtjänst
106 47 Stockholm
Orderfax: 08-598 191 91
Ordertel: 08-598 191 90
E-post: order.fritzes@nj.se
Internet: www.fritzes.se

Svara på remiss – hur och varför. Statsrådsberedningen (SB PM 2003:2, reviderad 2009-05-02)

– En liten broschyr som underlättar arbetet för den som ska svara på remiss.
Broschyren är gratis och kan laddas ner eller beställas på
<http://www.regeringen.se/>

Tryckt av Elanders Sverige AB
Stockholm 2013

ISBN 978-91-38-23973-5
ISSN 0284-6012

Lättläst sammanfattning av Departementspromemorian En samlad organisation på det funktionshinderspolitiska området

De delar av Hjälpmedelsinstitutet som är statens ansvar ska flytta till Myndigheten för handikappolitisk samordning, som förkortas Handisam.

Handisam ska sedan byta namn till Myndigheten för delaktighet. Det nya namnet visar att myndigheten ska arbeta mer med att öka kunskapen om tillgänglighet, funktionsnedsättning och miljö. Denna förändring ska gälla från 1 maj år 2014.

År 2000 sa riksdagen ja till Nationell handlingsplan för handikappolitiken. Den nya funktionshinderspolitiken ändrade på hur man ser på personer med funktionsnedsättning. Istället för att se dem som sjuka patienter ska man se dem som medborgare med rättigheter.

Funktionshinderspolitiken säger att flera områden i samhället ska arbeta med frågan om tillgänglighet.

Det viktigaste skälet till att skapa en ny myndighet är att arbetet för ett tillgängligare samhälle ska bli bättre.

Hjälpmedelsinstitutet, HI är en ideell förening med bara två medlemmar: staten och Sveriges Kommuner och Landsting, SKL. De är dessutom HI:s ägare. Vårt förslag kan bara bli verklighet om medlemmarna säger ja till att föreningen HI ska sluta arbeta.

Lagförslag

Lagen om överlämnande av vissa förvaltningsuppgifter till Hjälpmedelsinstitutet, ideell förening, (1998:1214), ska sluta gälla i slutet av april 2014.

Ordet Hjälpmedelsinstitutet ska bort ur bilagan till Offentlighets och sekretesslagen (2009:400).

Hjälpmedelsinstitutet

Tidigare arbetade HI med att prova ut hjälpmedel. Men HI:s arbete har förändrats mycket efter att de slutat att arbeta med utprovning.

Lagen om offentlig upphandling gör det också svårt för regeringen att besluta om uppdrag åt HI eftersom HI är en ideell förening.

Utredningen Gör det enklare! visade att det finns behov av en myndighet som arbetar enbart med frågan om tillgänglighet och delaktighet.

Från Handikappinstitut till Hjälpmedelsinstitut

Handikappinstitutet, som också förkortades HI, bildades år 1968 av staten och Svenska centralkommittén för rehabilitering, SVCR.

HI skulle från början se till att det fanns hjälpmedel för personer med funktionsnedsättning. Men från år 1976 fick landstingen hela ansvaret för att ge människor hjälpmedel. Då gjorde man också om Handikappinstitutet. Staten och dåvarande Landstingsförbundet blev de som ägde och skötte Handikappinstitutet.

När flera lagar ändrades år 1992
fick också kommunerna ansvar för hjälpmedel.

Under 1990-talet utredde regeringen
hur staten skulle betala organisationer
som arbetade åt staten.
Efter regeringens förslag sa riksdagen ja
till att aktiebolag eller ideell förening skulle vara bra
för sådan verksamhet
som inte passade som myndighet.
Då kom frågan upp
om vad Handikappinstitutet skulle arbeta med
och i vilken form.

Allt detta ledde fram till
den så kallade HIFO-utredningen
där regeringen föreslog
att ändra Handikappinstitutet från 1 januari år 1999
till det nya Hjälpmedelsinstitutet, HI.

HI skulle genom sitt arbete
öka tillgänglighet i samhället för funktionshindrade.
HI skulle arbeta med forskning,
utveckling och provning av hjälpmedel
samt information och utbildning.
Under åren 2011 till 2012
förändrades HI:s arbete.
Upphandlingarna av hjälpmedel hade slutat
och HI flyttade till nya lokaler.

HI hade nästan 70 heltidstjänster
under år 2012.
Under 2013 kommer tjänster att försvinna
när många går i pension
och tillfälliga anställningar slutar.

Statens bidrag till HI är 51 miljoner kronor varje år.
Under åren 2008 till 2010
betalade Sveriges Kommuner och Landsting 1 miljon kronor varje år.
Sedan 2011 har Sveriges Kommuner och Landsting
inte betalat något alls till HI.

Hjälpmedelsinstitutets stadgar

Ideella föreningar följer stadgar som säger hur föreningen ska arbeta.

Hjälpmedelsinstitutets stadgar säger att HI ska arbeta för att ge människor med funktionshinder bättre liv genom att se till att man skapar bra och säkra hjälpmedel.

HI ska bland annat särskilt följa, påverka och utveckla användningen av ny teknik.

HI ska arbeta med provning och standardisering av hjälpmedel. Standardisering är bland annat att se till att de olika hjälpmedlen passar ihop.

HI ska se till att det finns kunskap om hjälpmedel hos personal inom vård och omsorg.

HI ska ge information om hjälpmedel till allmänheten.

HI ska samarbeta med andra i Sverige och utomlands när det gäller frågor om hjälpmedel.

HI:s stadgar säger också att frågan om att upplösa föreningen ska föreningsstämman bestämma. För att beslutet ska gälla ska alla medlemmar vara överens.

Myndigheten för handikappolitisk samordning – Handisam

År 2000 sa riksdagen ja till den nationella handlingsplanen för handikappolitiken . Då blev ansvaret tydligare för myndigheterna att de ska göra samhället mer tillgängligt.

För att ge stöd till dessa myndigheter fick dåvarande Handikappombudsmannen regeringens uppdrag

att vara ett nationellt tillgänglighetscenter.

Statens institut för särskilt utbildningsstöd, Sibus, skulle ansvara för insatser i kommuner och landsting.

I den första uppföljningen av handlingsplanen såg regeringen att det fanns behov av att undersöka hur myndigheterna arbetade med funktionshindersfrågor. Därför sammanfördes verksamheterna vid tillgänglighetscentret hos Handikappombudsmannen och vid Sibus till en myndighet, Myndigheten för handikappolitisk samordning, Handisam.

Handisams uppdrag och verksamhet

Handisam ska samordna arbetet inom det funktionshinderspolitiska området. Handisam ska också kunna tala om för regeringen hur funktionshinderspolitiken fungerar.

Handisam ska ge stöd till andra myndigheter, kommuner, landsting och andra aktörer genom bland annat utbildning, rådgivning och information.

25 personer arbetar på Handisam och Handisam fick av staten 20,7 miljoner kronor år 2013.

Statskontoret fick år 2008 av regeringen i uppdrag att följa upp den nationella handlingsplanen för handikappolitiken. Statskontoret tyckte att Handisam hade för många uppgifter. De många olika uppgifterna gjorde att Handisams arbete fungerade dåligt.

Konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning

Den nationella handlingsplanen för handikappolitiken kommer från början från FN:s 22 standardregler som Sverige sa ja till 1993.

FN:s 22 standardregler säger
att man kan skapa jämlikhet
och delaktighet för personer med funktionsnedsättning.

FN:s Generalförsamling sa sedan i december år 2006 ja
till Konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.
Konventionen innehåller inte några nya rättigheter
men beskriver vad staterna ska göra
för att skapa jämlikhet och delaktighet.
Sverige sa ja till konventionen i mars år 2007
och den började gälla i Sverige 4 januari år 2009.

Artikel 9.1 i konventionen handlar om tillgänglighet
och säger bland annat
att staterna ska se till att personer med funktionsnedsättning
ska få samma tillgång som andra
till den fysiska miljön,
till transporter,
och till information och kommunikation.

Funktionshinderspolitiken från år 2011 till 2016

Riksdagen har sagt ja till
nationella mål för funktionshinderspolitiken.
Utifrån dessa nationella mål
ska man sedan ta bort hinder
så att människor får full delaktighet i samhället.

Regeringen skrev år 2010 ned 9 viktiga områden
som man ska arbeta särskilt med.
Dessa områden är:

1. Ökad fysisk tillgänglighet.

Alla ska kunna komma in i
och vara i lokaler som alla får använda.

2. IT-politiken.

Tillgängligheten och användbarheten
till offentliga webbplatser ska öka.

3. Socialpolitiken.

Kunskapen om individuella stöd ska öka.

4. Utbildningspolitiken.

Varje elev ska kunna få utveckla sina kunskaper så långt som möjligt. Kunskaperna om funktionsnedsättningar och hur undervisningen kan utformas ska bli bättre.

5. Kultur, medier och idrott.

Möjligheten för personer med funktionsnedsättning att vara med i kulturlivet och idrottlivet ska förbättras. Medietjänster och film ska utformas på ett sätt som gör dem tillgängliga för personer med funktionsnedsättning.

6. Arbetsmarknadspolitiken.

Fler arbeten till personer med funktionsnedsättning som medför nedsatt arbetsförmåga.

7. Rättsväsendet.

Personer som arbetar i polis och domstolar måste kunna mer om funktionsnedsättningar.

8. Transportpolitiken.

Transportsystem ska vara på ett sådant sätt så att det är användbart för personer med funktionsnedsättning

9. Folkhälsopolitiken.

Arbete för bättre hälsa ska gälla också personer med funktionsnedsättning.

Strategiska myndigheter

Men regeringen tyckte att man måste göra mer. Utifrån inriktningsmålen fick därför 17 myndigheter i uppdrag att lämna förslag till delmål.

Vid regeringssammanträdet den 16 juni 2011 beslutade regeringen om en strategi för genomförande av funktionshinderspolitiken.

För att genomföra strategin har lite fler än tjugo så kallade strategiska myndigheter fått i uppdrag att arbeta med delmålen.

De ska varje år rapportera
om arbetet till regeringen och till Handisam.

Utredningen Gör det enklare!

Vård- och omsorgsutredningen
lämnade i maj år 2012 sitt slutbetänkande: Gör det enklare!
till regeringen.

Utredningen visade
att staten måste kunna samla den kunskap
som finns om vård och omsorg.
Annars kan inte staten använda kunskapen på rätt sätt.

För att staten ska kunna samla kunskap
och använda den rätt
är det bra
om det inte finns så många olika myndigheter
inom vård- och omsorgssektorn.
Utredaren föreslog fyra nya myndigheter;
Kunskapsmyndigheten för hälsa, vård och omsorg,
Inspektionen för hälsa, vård och omsorg,
Infrastrukturmyndigheten för hälsa, vård och omsorg
samt Myndigheten för välfärdsstrategi.

Slutbetänkande Gör det enklare gick på remiss.
Det betyder att personer
och organisationer och andra
har fått säga vad de tycker
om slutbetänkandet.
De som fått säga vad de tycker
kallas remissinstanser.

Flera remissinstanser säger
att utredningen inte tagit med
tillräckligt många frågor om funktionshinder.
Utredningen har inte tagit med
viktiga delar av funktionshinderspolitiken,
till exempel arbetsmarknad,
utbildning och boendefrågor.

Funktionshinderspolitiken berör alla delar av samhället.
Om regeringens förslag ska bli verklighet
måste det stå
vem som ska arbeta med sådana frågor, sa remissinstanserna.

Flera olika personer och organisationer har fått säga vad de tycker om utredningen.
De allra flesta av remissinstanserna tycker det är bra med en ny myndighetsstruktur.

Om infrastrukturmyndigheten för hälsa, vård och omsorg

De allra flesta av remissinstanserna tycker förslaget om en infrastrukturmyndighet för hälsa, vård och omsorg är bra. Statskontoret tycker att man måste undersöka mer vad det skulle leda till. Det tycker också några kommuner och landsting.

Om myndigheten för välfärdsstrategi

De flesta remissinstanserna tycker det är bra med en myndighet för välfärdsstrategi. Några remissinstanser tycker att ansvarsfördelningen mellan myndigheterna riskerar att bli oklar.

Statskontoret tycker att det inte är bra att bilda en myndighet med så oklart uppdrag. Synskadades Riksförbund anser att myndigheten inte bör få ansvaret för hela funktionshinderspolitiken och ifrågasätter om Hjälpmedelsinstitutets och Handisams verksamhet ska ingå i myndighetsstrukturen.

Andra lösningar

Några remissinstanser har sagt vad de tycker om utredningens avsnitt om andra lösningar. De menar att man måste undersöka andra lösningar mer.

Utgångspunkter i sammanfattning

I det här avsnittet skriver vi vad vi tycker man ska göra. Vi har utgått från dessa fakta:

- Regeringen beslutade i juni år 2011 om en strategi för genomförande av funktionshinderspolitiken. Denna strategi säger hur man ska skynda på genomförandet av de nationella målen.
- Funktionshinderspolitiken ändrades år 2000 när riksdagen sa ja till Nationell handlingsplan för handikappolitiken. Då ändrade Sverige politiken från ett vård- och omsorgsperspektiv till ett medborgarperspektiv.
- Sverige sa år 2009 ja till FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Det betyder att arbetet med att genomföra funktionshinderspolitiken även är en del i arbetet med mänskliga rättigheter.
- Ansvarsprincipen gäller. Den betyder att varje område i samhället ska se till att deras verksamhet blir tillgänglig för alla medborgare, även personer med funktionsnedsättning. De ska själva betala för att se till att det blir så.
- Medlemmarna i den ideella föreningen Hjälpmedelsinstitutet är överens om att man ska fundera på hur institutet ska arbeta i framtiden.
- Delar av Hjälpmedelsinstitutets arbete ska staten fortsätta att sköta.
- Statliga myndigheter har ett särskilt ansvar för att målen för politikområdet uppnås.
- Varje myndighet ska följa förordningen om de statliga myndigheternas ansvar för genomförandet av handikappolitiken.
- När vi använder begreppet personer med funktionsnedsättning menar vi personer med funktionsnedsättning i alla åldrar.

En myndighet för delaktighet

Om medlemmarna i staten och Sveriges Kommuner och Landsting i den ideella föreningen Hjälpmedelsinstitutet, beslutar att upplösa HI ska de delar som staten sköter finnas med i Handisam.

Förändringen innebär att HI stänger och att Handisam ska göra det arbete som staten hade ansvar för i HI. Handisam får mer ansvar. Handisam ska därför byta namn till Myndigheten för delaktighet. Det nya namnet visar att myndigheten får mer ansvar och ska arbeta mer med dessa frågor. De nya arbetsuppgifterna och namnbytet ska ske 1 maj år 2014.

Behov av en bättre organisation

Landsting och kommuner har idag det största ansvaret för att ge människor hjälpmedel. Hjälpmedelsinstitutet har sedan det startade också varit viktigt när det gäller att se till att det finns hjälpmedel. HI har bland annat gett stöd till kommunerna och landstingens hjälpmedelsverksamheter.

Fram till år 2010 arbetade HI mycket med att prova, undersöka och köpa hjälpmedel. HI skulle se till att de hjälpmedel som kommunerna och landstingen skrev ut är bra och säkra. Kommunerna och landstingen skulle också få hjälpmedlen till ett bra pris. Att på olika sätt informera om hjälpmedel var också viktiga delar i arbetet.

HI forskar om hjälpmedel och gör hjälpmedel bättre och hittar på nya hjälpmedel.
Detta arbete sker i samarbete med universitet, högskolor, kommuner och landsting.
HI samarbetar också med andra länder.

Under senare år betyder ordet hjälpmedel mer än bara en sak. Idag kan hjälpmedel också vara tjänster, metoder och system.
Det hänger ihop med den tekniska utvecklingen och betyder att IT-baserade hjälpmedel med funktioner för talstyrning, ögonstyrning och kommunikation har ökat.

För personer med kognitiva eller andra osynliga funktionsnedsättningar är den nya tekniken mycket viktig.
Men även personer med grava rörelsehinder eller personer med synnedsättningar och hörselnedsättningar har nytta av den nya tekniken.

På HI finns mycket kunskap hos personalen som man måste använda i arbetet för att öka tillgängligheten i samhället. Staten vill därför fortfarande ha kunskapen.
Men det skulle vara bättre att ha all denna kunskap i en organisation som gör det enklare för staten att styra.

Myndigheten för handikappolitisk samordning, Handisam, startade år 2006 genom att tillgänglighetscentret hos Handikappombudsmannen och delar av Statens institut för särskilt utbildningsstöd, Sibus, fördes samman till en myndighet.

Handisam ska samordna arbetet inom det funktionshinderspolitiska området samt se till att den nationella funktionshinderspolitiken blir verklighet.
Myndigheten Statskontoret har undersökt hur det går med den nationella handlingsplanen för handikappolitiken. Statakontoret tycker att Handisams arbete inte varit så bra.

Statskontoret säger att Handisam ska göra olika saker.
Det leder till att deras arbete istället
hindrat arbetet med
att stödja genomförandet av handlingsplanen.

För att göra det mer tydligt för Handisam
vad de ska arbeta med
har regeringen i budgetpropositionen för år 2012
pekat på områden
som Handisam ska utveckla och ansvara för.

Handisam ska ha samlad kunskap
om metoder och lösningar för tillgänglighet
för personer med funktionsnedsättning.
Regeringen tycker att detta arbete
ska fortsätta och bli bättre.
Detta är ett exempel på ett område
som skulle bli bättre
om man slog ihop Handisams och HI:s kunskaper.

Det är också viktigt för regeringen
att få underlag för styrningen
av det funktionshinderspolitiska arbetet.
Detta betyder att Handisam
har fått ett tydligare uppdrag
vad gäller att följa, förstå och presentera
resultatet av funktionshinderspolitiken för regeringen.

Handisam ska också ge regeringen underlag
så att regeringen kan rapportera till bland andra FN
om hur Sverige följer
FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.
Regeringen vill
att myndigheterna ska arbeta mer och bättre för att
strategin för genomförandet av funktionshinderspolitiken
mellan åren 2011 och 2016 ska fungera.
Regeringen måste också kunna
se om levnadsförhållandena
för personer med funktionsnedsättning blir bättre.
Handisam gör ett viktigt arbete
med att förbättra tillgängligheten i samhället.
Och det är också därför
som man måste förändra
det viktiga arbete som Handisam gör.

Delar av HI ska föras över till Handisam

HI och Handisam är organisationer som arbetar med liknande frågor. Men de har också olika uppdrag och kunskaper. Om de kan samarbeta kan man arbeta bättre i det funktionshinderspolitiska området.

De delar som HI gör idag åt staten ska föras över till Handisam. Handisam ska byta namn till Myndigheten för delaktighet. Med namnbytet märker man tydligt att myndigheten får ett nytt uppdrag.

Vi har granskat Vård- och omsorgsutredningens förslag. Utredningen föreslog en stor förändring av myndigheterna inom vård- och omsorgsområdet. Flera remissinstanser sa att utredningen inte hade undersökt socialtjänsten och funktionshindersområdet lika noggrant som hälso- och sjukvårdsområdet. Därför ska man undersöka de frågorna närmare innan man gör de stora förändringarna av myndigheterna.

Därför har regeringen börjat att göra förändringar som ibland inte följer utredningens förslag. Dessa förändringar gör man lite i taget. Som ett första steg startar 1 juni år 2013 en ny tillsynsmyndighet för hälso- och sjukvård och socialtjänst som heter: Inspektionen för vård och omsorg.

I ett andra steg ska regeringen göra om Apotekens service AB till en ny myndighet för hälso- och vårdinfrastruktur.

Det tredje steget är ett förslag om att bilda en ny myndighet för folkhälsofrågor.

Man kan se förslaget om
att utöka Handisams uppdrag,
som byter namn till Myndigheten för delaktighet,
som en del i denna utveckling.

Om staten och Sveriges Kommuner och Landsting
båda två säger ja till att lägga ned
den ideella föreningen Hjälpmedelsinstitutet,
är staten intresserad av att föra
delar av Hjälpmedelsinstitutets verksamhet
till en myndighet.

Man har undersökt om
det går att sammanföra delar
av HI:s arbete med Socialstyrelsen
eller Myndigheten för vårdanalys.
Men då finns risken att
man ser funktionshinderspolitiken
som en fråga om vård och omsorg.

Det är mycket viktigt
att tänka på mångfald,
att alla personer i samhället har rätt till delaktighet.
Det är också mycket viktigt
att tänka på det tvärssektoriella,
att alla delar i samhället ska arbeta för delaktighet.
Därför är det bättre med en helt ny myndighet.

Bästa form av organisation

Om man ska ändra på organisationen
för HI och Handisam,
har man tänkt på två olika sätt att organisera arbetet.

Det första sättet
är att bilda en helt ny myndighet.
Då upplöses den ideella föreningen HI
och Handisam avvecklas.

Om man gör så
ska man också ansluta myndigheten
till det statliga redovisningssystemet,
licens för ekonomiadministrativa system med mera.

Det andra sättet är
att vissa uppgifter vid HI,
förs över till Handisam.
Handisams uppgifter blir kvar och blir fler.
Handisam byter namn.

Promemorian föreslår det andra sättet.
Att avveckla en myndighet är dyrt.
Att skapa en ny myndighet kostar också mycket.

Det andra sättet är också bättre
eftersom det går enklare och snabbare att göra.

Ansvarsområden och uppgifter för den nya myndigheten

Myndigheten för delaktighet
ska även i fortsättningen
arbeta för bättre tillgänglighet
för personer med funktionsnedsättning i alla åldrar
och vara experten
i frågor inom detta område.

Myndigheten ska arbeta med
att förbättra tillgängligheten
och arbeta för att andra myndigheter
ser till att göra de funktionshinderspolitiska målen verkliga.

Som expertmyndighet
ska den nya myndigheten
på samma sätt som idag
ge regeringen underlag för nya lagar
och även underlag så att regeringen
kan rapportera till FN.

Det är viktigt att myndigheten
också fortsätter arbetet
med att skaffa fram ny kunskap
om tillgänglighet, funktionsnedsättning och miljö.

En stor del av det funktionshinderspolitiska arbetet
är att göra samhället tillgängligt för alla.
Arbetet är tvärsektorielt.

Det betyder att frågan om tillgänglighet finns med på många olika områden i samhället. När tillgängligheten brister har personer med olika typer av funktionsnedsättning inte samma möjligheter som andra att vara delaktiga.

Myndigheten ska aktivt arbeta med att förbättra tillgängligheten, bland annat genom att följa upp och utvärdera de strategiska myndigheternas arbete inom detta område.

De uppgifter som HI har idag och som inte är statens ansvar är sådana som kommunerna och landstingen kan göra själva. Det gäller till exempel stöd till upphandling av hjälpmedel. Som vi skrivit tidigare har provningsverksamheten helt slutat på HI.

När det gäller standardisering, att se till att hjälpmedel passar ihop, så arbetar Handisam i dag både inom hela Sverige men också med andra länder. Myndigheten för delaktighet ska arbeta med standardisering, på samma sätt som Handisam gör i dag.

Hinfo, databasen för hjälpmedel, får idag sina pengar av regeringen och Sveriges Kommuner och Landsting. HI sköter idag Hinfo. I framtiden kommer Hinfo att finnas med på 1177.se, den nationella webbplatsen för information om hälso- och sjukvård. Myndigheten för delaktighet ska alltså inte sköta denna webbplats.

Den nya myndigheten ska precis som Handisam och HI vara ett nationellt tvärsektorielt kunskapscentrum för frågor om tillgänglighet och delaktighet. Detta gör att:

- Myndigheten
hela tiden följa och försöka förstå
utvecklingen i samhället
utifrån de nationella målen,
strategin och konventionen.
- Myndigheten bidra till
att det kommer ny kunskap
genom att se till att det finns forskning,
utbildningar och information.
- Myndigheten ska samarbeta
med andra statliga myndigheter,
landsting, kommuner och privata företag.
- Myndigheten ska tala med intresseorganisationer.

Att aktivt arbeta för bättre tillgänglighet

Myndigheten för delaktighet
ska arbeta för bättre tillgänglighet
för personer med funktionsnedsättning.

Myndigheten ska fortsätta
att stödja andra myndigheter
så att myndigheterna
kan följa de funktionshinderspolitiska målen.

Myndigheten ska också arbeta med information
och med att sprida kunskap,
mest till andra myndigheter,
landsting, kommuner och brukarorganisationer,
men även till andra
som arbetar med frågor om funktionshinder.

Myndigheten ska också
ta över uppgiften att hjälpa myndigheter
att göra sina lokaler, verksamheter
och information mer tillgängliga.

Teknikutvecklingen

Med internet har tekniken förändrats mycket.
Även bredbandsteknik,
mobiltelefoni och navigeringssystem
har varit med och förändrat samhället.

Personer med funktionsnedsättning som får rätt stöd i bostaden eller på arbetsplatsen, kan klara dagliga aktiviteter och hålla kontakt med omvärlden i en större omfattning än vad som hittills skett.

Tillgången till väl fungerande hjälpmedel är för många en förutsättning för att kunna leva ett självständigt liv och vara delaktig i samhällslivet. Kunskap om hur hjälpmedel används och fungerar är därför en viktig aspekt i arbetet med tillgänglighetsfrågor.

Genom utvecklingen på IT-området blir också gränsen mellan hjälpmedel och vanlig tillgänglighet alltmer otydlig.

Det är viktigt att Myndigheten för delaktighet kan följa den forskning som bedrivs inom funktionshindersområdet. Det är också viktigt att myndigheten utreder och analyserar hur hjälpmedel och teknik påverkar vårt samhället ekonomiskt. Det har hittills inte blivit gjort tillräckligt mycket.

Hjälpa regeringen

Myndigheten för delaktighet ska även, som Handisam och HI, hjälpa regeringen med nya kunskaper så att regeringen kan skapa rätt lagar.

Myndigheten ska också rapportera till regeringen hur det går med arbetet att förbättra tillgängligheten och delaktigheten i samhället.

Myndigheten ska också ge regeringen underlag

inför regeringens rapportering till FN
om hur Sverige följer
FN-konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.

Myndigheten ska också behålla
den stora kunskap som i dag finns
hos Handisam och HI
om vad som händer i andra länder
när det gäller frågor
om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.

Så ska den nya myndigheten styras

Myndigheter kan vara enrådighetsmyndighet,
styrelsemyndighet eller nämndmyndighet.

I en enrådighetsmyndighet
ansvarar myndighetschefen
för verksamheten inför regeringen.

Promemorian tycker
att Myndigheten för delaktighet
bör vara en enrådighetsmyndighet.

Myndigheten bör också ha ett insynsråd
för att se till att myndigheten
har kunskap om forskning
och utveckling inom området.
Personer från funktionshindersrörelsen
och forskarvärlden ska vara med
i myndighetens insynsråd.
Men också andra kan vara med i insynsrådet
för att myndigheten
ska få synpunkter från olika delar av samhället.

Så ska myndigheten få sina pengar

Samma pengar ska betala arbetet
vid Myndigheten för delaktighet
som förut gått till Handisam och till Hjälpmedelsinstitutet.
Men eftersom den nya myndigheten kanske
kommer att arbeta annorlunda och bättre
kanske det sammanlagt går åt mindre pengar.

Regeringen vill visa
att den tycker att funktionshinderspolitiken är viktig.
Därför ska den nya myndigheten
inte få mindre pengar än vad
staten hittills har betalat både till HI och Handisam.
Men genom att man stänger HI
kommer staten nog ändå att spara pengar
på till exempel det administrativa arbetet som fanns på HI.

Dessa förändringar kommer att ske

Staten betalar idag
det mesta av HI:s pengar.
Men det finns delar
som inte är statens ansvar
utan landstingens och kommunernas ansvar.
Exempel på det är HjälpmedelsCenter Väst i Göteborg,
databasen Hinfo
och upphandling av ledarhundar.

Den upphandlingsverksamhet som HI haft sedan år 2002
som stöd för landsting och regioner slutade år 2010.
Då förde man över det mesta
av provningsverksamheten till Sveriges Tekniska Forskningsinstitut.

Bland HI:s personal finns flera anställda
som kan mycket om
det som HI tidigare arbetade med,
till exempel provning och upphandling
och kontakter med landstingens hjälpmedelscentraler.
Dessa personer kommer inte
att kunna fortsätta arbeta i den nya myndigheten.
Men de har sådana kunskaper
att de kan få arbeten på andra ställen.

När HI går in i den nya myndigheten
ska man följa lagen om anställningsskydd.
HI:s personal är inte statligt anställd.
Men HI är frivillig medlem hos Arbetsgivarverket
och omfattas av samtliga avtal
som gäller mellan Arbetsgivarverket
och de centrala arbetstagarparterna
på det statliga avtalsområdet,
bland annat pensions- och trygghetsavtal.

De som arbetar på Handisam
följer med till den nya myndigheten om de vill.

Kostnader

Förändringen kommer att leda till att staten sparar pengar
som tidigare gått till HI.

Plan för hur det ska bli

HI ska gå in i Handisam
och namnbytet från Handisam
till Myndigheten för delaktighet
ska ske 1 maj år 2014.

På samma gång slutar Hjälpmedelsinstitutet att arbeta
om medlemmarna staten och Sveriges Kommuner och Landsting,
säger ja.

Statskontoret ska följa utvecklingen
och berätta för regeringskansliet hur det går.
Under år 2013 ska Statskontoret göra en proposition
med förslag på lagändringar.
De lämnar sedan propositionen till riksdagen
samtidigt som budgetpropositionen för 2014.